

★ స్వచ్ఛంద జీవితం ★

★ రచన: మారేమండ రామారావు ★

ఇస్కయిల్ ను చూస్తే నాకు అనూయగా ఉంటుంది, ఎందుకో తెలియదు. అతనికి నాకూ మనస్సులో ఏ క్వేషం లేదు. కాని ఆ అనూయకు కారణం ఒకటే | అయిఉంటుంది. నేను అనుభవించలేని సుఖం, 'శాంతి, సంతోషం' అతను అనుభవిస్తున్నాడని నా తలపూ, నమ్మకం కూడాను.

అతనివంటి స్వచ్ఛంద జీవితం నేనెక్కడా చూడలేదు. హాయిగా ఏచీకూ, చింతలేకుండా సుఖంగా తిరుగుతూంటాడు. పెద్దవాళ్ళు గడించి పెట్టాడు. మామగారు కలవాడు. ఇస్కయిల్ మాతగారితోనే ఉంటున్నాడు. అతను ఆత్మభిమానం చంపుకొని దాస్యం చెయ్య నక్కరలేకుండా కాలాన్ని వెళ్ళబుచ్చుతున్నాడు ఎంత ఆద్యప్రవంతుడు ఇస్కయిల్! స్కూల్ పైసల్ మాత్రం ప్యాకయ్యాడు. మామగారు కార్ల కంపెనీ ఏజన్సీ తీసుకున్నారు దానివల్ల ఆపరిమితి లాభం సంపాదిస్తున్నారు.

ఇస్కయిల్ ను ఆ కంపెనీలో పనిచేస్తుండమన్నాడు ఏమీ పెద్దపనిలేదు. కన్స్ట్రక్షన్, పేజీ సాగాలు పరిశీలించడం కంపెనీ పనులు, వ్యవహారాలు చూచుకొని వేసిన కిక్ గుహాస్తాల చేసే పాత్రగా పనిచేయవచ్చు కంపెనీ కిక్కు తోట్టకోవడం అతని ఆద్యవృత్తి. కంపెనీ పని వాగంకొ మెలగుకోవడాడు ఇంకా పని గాని కిక్కునే మేనేజరు ప్రయోగం పట్టకం కల్పి కంపెనీలో సలహాచుకోవడం, పాపాధుగా లోకపోతే మా నెయ్యిడిం నిర్భయం ఏమీలేదు.

కావలసిన ధనం అతని జేబుల్లోనే ఉంటుంది, ఒకరి లక్ష్యం, ఆశ్రయంపులతో నిమిత్తం లేకుండా అవసరమైనంతా వాడుకోవచ్చు.

ఇక నా గతిలో ఇస్కయిల్ ను పోల్చడానికి కూడా ఏయిండను. మనం చదివినది ఇంటర్. చేస్తున్నది గుమాస్తాగిరి. సర్కస్ ఫులి బల్లాలకూ, కంచీలకూ జంకినట్లుగా, దైనందినజీవితం జరుపుకోవాలి. వచ్చే జీతం మొత్తం గుప్పెడు రాళ్ళుండవు. కూలిచేసేవాడు, రాతిని చేక్కేవాడు నా జీతానికి రెట్టింపు | సంపాదిస్తున్నారు. ఆ జీతం అండేది పదోతారీఖు దగ్గర్లో. పద్నాలుతారీఖు నుంచే యింట్లో కుండలు డింకీలుకొడుకుంటాయి. కాల పరిమాణంలోనూ, ప్రపంచ పరిస్థితుల్లోనూ, బాతి ఉద్యమాల్లోనూ, ఆచార్య వ్యవహారాల భంగిమాలోలనూ మార్పులు కలుగుతున్నవి కాని ఇప్పటికీ పదిహేనేళ్ళనుంచి నా గృహపరిస్థితులలో వాసం మార్పుకూడా రాలేదు. నస్తుండనే ఆశలేనుకూడాను. ఇరవయ్యో తారీఖునుంచి, వాళ్ళనీ, వీళ్ళనీ అప్పలకోసం ఆశ్రయించడం. నాకు అప్పడప్పడు అప్పిచ్చేవార్లలో ఇస్కయిల్ ఒకడు- జతబట్టలు కుట్టించుకోవాలంటే నాలుగు నెలలు తిరిగిరావాలి మనకీ ఎత్తరెల్లడం అనేది లేకుండా, ఎక్కడ వాడుకుట్టే ఆతువులవారితో రీతిగా తియ్యారైంది నా సంసారపుగతి.

సాంఘికం గుంటలకు ఆఫీస్ నుంచి వస్తుంటే, ఇస్కయిల్ సంగు మొనలో కనబడుకోవడాడు. చూచి గుక్కగా తియ్యారై "ఏం భాగం" అని ప్రశ్నించాడు. ఇంకా ఆఫీసులోనేనే పనిచేస్తానని వెంటనే అందికొట్టడానికి గొప్పని ఉండగానే నిట్టయ్యతో ఆవాటిచ్చి యింటికి వెళ్ళి వెళ్ళుంటాను =

ఇస్కయిల్ సంసారంకూడా అంటేనట! అతనికి తగ్గదట భార్య. ఆన్యోన్యంగా సంసారం వెళ్ళబుచ్చుతుంటారు. అతనెంత చెబితే అంటేనట ఆమె. భార్య అలాటిది కాబట్టే మామగారు

రింట్లో అంత స్వతంత్రంగా మెరుగులో కలుగుతున్నాడతను. వక్కగా తమవ్యవసాయ పండంటి పిల్లని కన్నాడు ఇస్మాయిల్. ఆవార్త చెబుతూనే హాటల్ కు తీసుకెళ్ళి కడుపునింపేశాడు.

ఇక మన సంసారపు సంగతులు! ఎన్ని తెన్నున్నా, ఎంతచేస్తున్నా ఆఫీస్ లో ఆధికార్లు కలిగి ఉన్నప్పుడు, ఇంట్లో ఎవరి పోలిక వ్యాధయ విచారకపు ప్రెజిడెంట్ లుగా వచ్చి, మెన్సిద్దామని యిచ్చించినా ఫలం సాన్యం గుడ్డి కంటికి కాటుక పెడితే ఎంతఫలమా, నా సంసారాని కంఠచేసినా ఫలితం దక్కలేదు - ఇక కొడుకు పుట్టినప్పుడు ఆదరించెదితే, ఎటుపోయి ఎటొస్తుందో అనే భయంతో దాచిదాచి మూడు రోజులు పోయాక “నాకు చెప్పలేంభాయ్” అని నవ్వుతూ ఇస్మాయిల్ అడిగితే “చెప్పినా, చెప్పకపోయినా ఒకటేనా?” అన్నట్టు మొహం ఏడుపుదోకూడిన మందహాసంతో నించాను.

కొని చిత్రమేమిటంటే, ఆరోజు కార్యం ఇస్మాయిల్ చిక్కిపోతున్నాడు. మనోవ్యధితో కృంగిపోతున్నట్టున్నాడు. నేను బలిసిపోతున్నాను. కారణం తెలియలేదు. ఒకరోజు తీరు బడగా ఉన్నప్పుడు ప్రశ్నించాను. “ఏం భాయ్ ఆలా చిక్కిపోతున్నావు? మనసులో బాగులేదా?” అని-

చిన్నబుచ్చుకుని విచారంతో ఇస్మాయిల్ చెప్పాడు.

“ఏం చెప్పను భాయీ, నా దామోషేమం చూసి అంతా నాకేలోటూ లేదని, నేను చాలా సుఖపడుతున్నానని, అందరి ఆదికాళ్ళిం నాలకు ప్రాశ్నించిననీ, కృత్యం దీక్షించి నని అనుకోంగాడు. కానీ నేడవే బాధ ఎవరికి చెలుస్తుంది? కన్న ముత్యం గోరెదించి అన్నివిధాలా పక్క గిరిచి న్నా మోతు మోరిపోయాడు. నీవూ కోరికలుగా తన కంఠచేసిన చూసి తెడుతున్నా. ఇక రోజు రాకు నాకు తెలివీలేకుండా చేసి, వీరగా కనబడితే విసుక్కొని, కంఠచేతే పని నిక అడిగిపోయాడు. దీని, బ్యాపారం ముట్టికలిసిపోతున్నాడని ఎత్తి పొడుపుమోటులు మొదలు పెట్టాడు. కూతురిమోచి మమకారంకొద్దీ మొదట్లో బహిష్కరితంగా గంధం చూపాడు. కంఠచేత ఒకసారి 4000 రూల లెక్క తేదావచ్చిందట! ఎవరో దొంగలించారు కామాల. నేనిలా దర్జాగా తిరుగుతా

ననో ఏమామరి. ఆ సామ్యు నేనే తనకు తెలియకుండా తీసి వాదానని అని, తన నడికి వాడక్కడదా అని మరీచనుగిస్తే యిలాగే పరిణమిస్తుందని. అదికొక ఆలుడు తనకు కలిసివచ్చివా డౌతాడని అనుకోవడం తనకే పొగపాటని, నా నా విధాలా అని, నా మనసు నొప్పించి, నీవ కూతురి మనసుకూడా నొప్పించాడు. మా కెడ్డగూ బెధాల్లిసాయాలు తెచ్చాడు. ఇంట్లో పరిస్థితులేం బాక లేవోయ్. వేకపోయి ఉద్యోగం వెతుక్కుంటూ మనుకుంటే, స్కూల్ డైనల్ ప్యానయిన నాకు ఉద్యోగం ఇచ్చేదెవరు? ఇచ్చినా ఆ ఉద్యోగంవల్ల వెచ్చతేం, నా జీవితాన్ని లోటులేకుండా వెళ్ళుచున్నారదా? తన దక్కరుంచి, తన కూతురూ, నేనూ వెళ్ళిపోతే కూతురికిస్తానన్న ఆస్తి యివ్వనని, దావా వేసికూడ లాభం లేదని, ఆసామ్యు దావాకే ఖర్చుచేస్తానని తనదగ్గరుండే చెప్పి చెతులలో మొలిగితేనే ఆ ఆస్తిమీద ఆశ ఉంచుకోవచ్చునని అంటున్నాడు. ఇన్నాళ్లూ సుఖం అనుభవించిన నేను ఇప్పుడు ఒక్కసారిగా కష్టానికి అలవాటు పడగలవా? ఇదీ ఉన్న సంగతి. ఏం చెయ్యను భాయ్”

“నిజంగా నామనసు కరిగిపోయింది. పాపం ఎంత క్షిప్తపరిస్థితిలో ఉన్నాడు. అతని పరిస్థితి ముందు నా సంసారకష్టాలే పోటి? నేనే నిజానికి స్వచ్ఛందబీదని. ఆఫీస్ లు నామీద అనుమాన పడడానికి ఏమి లేని గురూస్తావని. చీవాట్లు పెడితే నాటిం ముఖం దానికి నన్ను, బర్రరపు చేస్తారని ధ కుండా నాగి వాళ్ళకూ, నాకూ కన్నీడుగా త్వం గిమ్మి. ఇస్మాయిల్ కూ, అగిన మోషుకుల అ కంఠంధం కంటే చాలా దూరం పో సుఖంధం ఇక ధనంపేషు బలం, ఎలా ఖయ్యు పెట్టాలా, ఏం చె ముట్టాలా అనే లెంక లేకుండానే వెలతో వుండాలా లాలు గడిచిపోయాయి. అన్నీ కనగే మొక కనుపులు తెచ్చుకొని ఉదయ గడుపుకున్నా. ఇంట్లో నా కు కే మొక నాంబానాం గిచ్చు మన మొక కుట్టు ఎక్కడోగావు. ఇంతేకే ఇన్నాళ్ళు నింది. “ఇస్మాయిల్ స్వచ్ఛందబీదని” అని ఆ పోషాపడుతున్న నేనే స్వచ్ఛందబీదని నన్నయట! పాపం! చిక్కిపోయాడు, మనసులో కలతతో కృంగి కృంచించిపోతున్నాడు ఇస్మాయిల్!”